

[H Christensen.]

hos tingets tre største partier, men jeg erkender og er taknemlig for, at regeringen nu her i den senere tid har vist virkelig fleksibilitet og virkelig samarbejdsevne og meget alvorligt bestræbt sig for den løsning, der nu kunne komme igennem.

Havde man kunnet sige det samme om socialdemokratiet, så ville meget være bedre, men det har altså ikke været tilfældet, for socialdemokratiet har jo stillet ultimative krav.

Nu står socialdemokratiet i den situation, at det har en valgfrihed derved, at det kan stemme for og gennemføre den skattereform, stort set den skattereform, som socialdemokratiet ønsker, og som kan finansieres derved, at andre partier, et andet flertal, lægger ryg til de besparelser, som er nødvendige, og som der i hvert fald er 112 stemmer i folketinget for, et flertal, der også skal respekteres. Socialdemokratiet står i den fordelagtige situation, at det slipper for den 5 pct.s moms uden sociale kompensationer, som partiet ellers har accepteret og er tilhænger af, og derved slipper socialdemokratiet for at forøge arbejdsløshedsprocenten med én. Socialdemokratiet burde tage imod dette tilbud og være taknemlig for, at der er partier i dette ting, der har sørget for, at momsen ikke bliver forhøjet, hverken med 3 pct. eller med 5 pct. Socialdemokratiet burde være taknemlig for, at den finansiering, der finder sted gennem besparelser, er socialt forsvarlig og rigtig, og socialdemokratiet kan tage imod denne skattereform og så fuldt og helt og frit stemme imod de besparelser, som socialdemokratiet måtte ønske at stemme imod.

Retsforbundet har ikke tilladt sig og kan heller ikke tillade sig — men det kan socialdemokratiet heller ikke og heller ikke fremskridtspartiet — at stille ultimative betingelser. Hvis et andet flertal havde kunnet gennemføre en momsforhøjelse, havde vi unægtelig beklaget det, men det havde ikke afholdt os fra seriøse forhandlinger om medvirken til besparelser og medvirken til skattereforens indhold.

Socialdemokratiet bør lære, at blokpolitikens tid er forbi, og socialdemokratiet burde drage lære af de to gange, hvor et såkaldt arbejderflertal har siddet, og hvis forlig trækker sorte skygger hen over sam-

fundet; jeg tænker på momsens indførelse i 1967 under det såkaldte første arbejderflertal, og jeg tænker på byggemomsens indførelse i fjor, der var katastrofal for dansk byggeri og for beskæftigelsen i byggeriet. Hvis socialdemokratiet alvorligt tænker på ledighedssituationen og beskæftigelsen — og det tror jeg det gør — så burde socialdemokratiet leve op til det, det oftest proklamerer sig som: at være et ansvarligt oppositionsparti. Derfor vil jeg appellere til, at socialdemokratiet i denne stund ikke af taktiske grunde vælter noget for samfundet, vælter noget for beskæftigelsen og forhindrer et demokratisk valgt folketing i at gennemføre de besparelser, der er flertal for, og som vælgerne kræver, og som også vil have deres gunstige virkning på samfundsøkonomien og beskæftigelsen.

Hvis socialdemokratiet stemmer imod denne skattereform, så ved vi, at det er ikke, fordi det har noget imod skattereformen, tværtimod har vi både fra hr. Anker Jørgensens og fra hr. Grünbaums side hørt meget rosende udtalelser om enkeltheder i denne skattereform. Vi ved, at hvis socialdemokratiet stemmer imod, så er det af usaglige grunde, så er det af taktiske hensyn. Jeg vil derfor appellere til socialdemokratiet om at vise ansvarlighed og saglighed.

Gede (FP):

Ord og tabeller er jo vanskelige at finde ud af. Nu slog jeg lige op i betænkningen efter at have hørt hr. Jens Møllers sidste udlægning af teksten, og dér kan jeg konstatere, at hvis en person efter vores skatteskala først har fået 19.000 kr. skattefrit og derefter har betalt 44 pct. af de næste 44.000 kr. og så ganske rigtig 54 pct. af de næste 7.000 kr. — når vi når til 50.000 kr., bliver procenterne nemlig parallelle — så vil en person, der har tjent 50.000 kr. i skattepligtig indkomst, efter vores forslag komme af med 14.300 kr., men efter det af hr. Jens Møller tiltrådte forslag med 15.908 kr. Det er dog stadig væk en forskel på 1.608 kr., og vel at mærke: vores skala er billigere. Så vil jeg gerne se, hvordan man vil overbevise en mand, der tjener 50.000 kr. om, at vores skala er dyrere end regeringens.

Så har jeg en enkelt bemærkning til hr. Erhard Jakobsen. Han morede sig så meget over, at vi i sin tid gik ind for, at vi skulle